

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 7094-08-12 מדינת ישראל נ' לוי

בפני כב' השופט, סגן נשיאה ג'ורג' קרא

בעניין: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד שרית טובבין

המאשימה

נגד

הנאשם

גזר-דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב האישום המתוקן בשמונה עבירות של מעשה מניעה (עבירה לפי סעיף 348(א) בנסיבות המנויות בסעיף 345(א)(3) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, לחלק: "חוק העונשין").
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן העבירות בוצעו בשנים 2010-2012, כולם בשלושה קטינים, שניים מהם כבני עשר והשלישי בן שתיים עשרה. הנאשם ביצע את המעשים תוך ניצול היכרותו עם הקטינים, ניצול אמוןם ותמימותם וניצול הזדמנויות שהייתו במחיצתם בשיעורי תורה או בתפילה בבית כנסת. כל המעשים כללו מגע של הנאשם באיברי המין של הילדים. באחד מהם ביצע הנאשם חמש עבירות, בשני ביצע שתי עבירות ובשלישי עבירה אחת.
3. כתב האישום חוגש ביום 5.8.12 ומאז חודש פברואר 2013 חוגשו בעניינו של הנאשם שישה תסקירים של שירות המבחן ושתי הערכות מסוכנות של המרכז לחערכת מסוכנות. מפאת צנעת הפרט יובאו מתוך חוות הדעת השונות פרטים הכרחיים בלבד. הנאשם כבן 27, נעדר עבר פלילי. משנתגלו מעשיו הראשונים, המנויים באישום הראשון, נשלח לטיפול בעמותת "שלום בנייד", המיועדת לציבור הדתי אליו משתייך הנאשם, ולא חוגשה תלונה למשטרה בעניין. במסגרת זו טופל במשך שנתיים וקיבל טיפול תרופתי, אותו חפסיק על זעת עצמו, מבלי ליידע את מטפלו. במהלך הטיפול ביצע שלוש עבירות מין בשני ילדים (האישומים השני והשלישי). ככל הנראה היה בילדותו קורבן לפגיעות מיניות שטיבן אינו ברור. בחוות הדעת הראשונה של המרכז לחערכת מסוכנות (מיום 21.1.13), אובחן הנאשם ככדופיל ברמת מסוכנות מינית בינונית-גבוהה. בחוות הדעת השנייה והעדכנית בעניינו (מיום 11.1.15), לאחר טיפול במשך שנה וחצי, לרבות טיפול תרופתי, שונתה ההערכה ביחס לרמת המסוכנות והועמדה כל רמה בינונית. יחד עם זאת, עולה כי חרף נטילת האחריות מצדו של הנאשם, עדיין אין הפנמה מספקת וכי יש צורך בהמשך ליווי טיפולי לשם הפנמה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 7094-08-12 מדינת ישראל נ' לוי

משמעותית וסיוע בהתמודדות עם בעיות יומיומיות הקשורות בבעיית משיכתו המינית לילדים.

בדומה, גם המלצת שירות המבחן בעניינו של הנאשם חיתה כי יש להמשיך במעורבות טיפולית תחת צו פיקוח לתקופה הארוכה ביותר האפשרית (שלוש שנים) לצד עונש לריצוי בעבודות שירות. שירות המבחן העריך כי קטיעת התהליך הטיפולי שתחל לפני כשנה וחצי, אשר כולל טיפול במרכז יום לטיפול בעברייני מין וטיפול תרופתי, עלולה להביא לרגרסיה במצבו של הנאשם ולחלול את רמת הסיכון הנשקפת ממנו.

4. אחת מהמטרות הטיפוליות בין הצדדים לא כלל הסכמה עונשית הרי שבטיעוניהם לעונש עתרו, למעשה, הצדדים לענישה זחה. לנוכח עמדת שירות המבחן ובשל החשש כי פגיעה ברצף הטיפול תפגע בתהליך הטיפול, סברה המאשימה, כחריג לעמדתה העקרונית לדרוש השתתפות מאסר בפועל לתקופה ממושכת, כי העונש ההולם בנסיבותיו של המקרה המיוחד כאן הוא חצי שנת מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה לתקופה ארוכה, הטלת צו מבחן למשך שלוש שנים ופיצוי משמעותי לכל אחד מהקטינים על פי מידת הפגיעה. בטיעונו עמד ב"כ המאשימה בקצרה על שיקולי הענישה השונים – הן אלו הכלליים והן אלו הפרטניים, ביחס לעבירות ולמצען.

ב"כ הנאשם הצטרף לעתירת המאשימה, בעומדו על תהליך הטיפולי הממושך בו מצוי הנאשם מזה כשנה וחצי, מאז שוחרר ממעצר. בדבריו הדגיש הסנגור את השינוי שתל בנאשם, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן כמי שהתפתח לאדם בוגר ועצמאי יותר, המפתח מיומנות וכישורי חיים, שמסייעים לו ליצור קשרים בריאים עם הסביבה. הסנגור התייחס גם למעצרו של הנאשם למשך כחודש ולתקופה הארוכה בה שוחרר בתנאים מגבילים, שחלכו וצומצמו עם הזמן.

הסנגור ביקש כי בשל מצבו הכלכלי הירוד של הנאשם, המתפרנס מעבודות ניקיון, ושל משפחתו שנשארה בנטל הכלכלי הכרוך בהליכים המשפטיים, יעוכב השלום הפיזי מספר חודשים לאחר שיסיים הנאשם לרצות את עבודות השירות.

5. אין מחלוקת בדבר החומרה היתרה שבעבירות שביצע הנאשם, הן במישור העקרוני נוכח רצון החברה לחגן על שלומם, שלמות גופם ונפשם של קטינים והן במישור הפרטי נוכח נסיבות מעשיו של הנאשם, שנגע באברי מינם של שניים מן הקטינים, תוך ניצול היכרות מוקדמת והיותם במחיצתו בבית כנסת, כאשר הוא חוזר על מעשיו חמש פעמים בקטין אחד ושתי פעמים בקטין שני. במעשיו אלו פגע הנאשם פגיעה קשה בערכים המוגנים.

ב-ת"פ 46494-07-13 מדינת ישראל נ' פריד (ניתן ביום 4.5.14; לחלן: "עניין פריד") עמדתו על החשיבות שראה המחוקק בהגנה על ערכים אלו, אשר באה לידי ביטוי באיסור המיוחד הקבוע בסעיף 348 לחוק ובקביעת עונשי מינימום בעבירות אלו. וחזברים יפים גם כאן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 7094-08-12 מדינת ישראל נ' לוי

6. הצדדים לא תמכו את עמדתם העונשית בפסיקה כלשהי. בעניין פריד תנ"ל (סעיפים 13-14), נפרסה שורה ארוכה של פסקי דין מערכאות שונות, המלמדת "על המנעד הרחב בענישה בעבירות של מעשים מגונים, על חלופותיהן השונות. כך גם עולה כי בתי המשפט מתייחסים לא רק לסעיפי העבירה ולעונשי המינימום הנגזרים ממנו אלא, ואולי בעיקר, לתיאור המעשים בהם הורשעו הנאשמים ולמידת הנזק שנגרמה לקורבנות, יחד עם הערכת מסוכנותם המינית, שיקולי שיקום ונסיבותיהם האישיות." (שם, סעיף 14).
- בנוסף, אפנה גם ל-ע"פ 6001/12 פלוני נ' מדינת ישראל (שניתן ביום 12.5.13) שם העמיד ביהמ"ש העליון את עונשו של המערער, ששימש אב בית בבית ספר, על 9 חודשי מאסר (במקום 12 חודשים) בגין שלוש עבירות של מעשים מגונים בקטינים (מגע מעל הבגדים בתלמידי בנות 13-16) ושלוש עבירות של הטרדות מיניות. ביהמ"ש התייחס לגילו המבוגר של המערער, לחוק עבר פלילי, לעובדה כי המעשים נעשו לצורך ביזוי ולא לשם הנאה מינית, לזיכרון מעבידה אחת של הטרדה מינית.
7. בהתייחס לעונש הקבוע בחוק לעבירה זו, לרבות קיומו של עונש מינימום העומד על 21 חודשי מאסר בחלופה בה הורשע הנאשם. ויוזכר כי עונש מינימום אינו חייב כולו להיות על דרך של מאסר לריצוי בפועל, ראו ע"פ 337/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 13 לפסק דינו של כב' השופט הנדל (ניתן ביום 9.9.13) וכי בית המשפט יכול לחרוג מעונש המינימום מטעמים מיוחדים שירשמו (סעיף 355(א) לחוק).
- וכן בהתייחס לנסיבות ביצוע העבירות ובכלל זה העובדה כי בשבע מתוך שמונה העבירות שביצע הנאשם, נגע הנאשם באיברי מינם של הקטינים, מתחת לבגדיהם; העובדה כי במרבית העבירות ניצל את היכרותם של הקטינים עמו או את התחושח כי הם מצויים במקום בטוח, בית הכנסת.
- לנוכח האמור לעיל, הרי שמתחם העונש החולם בכל אחת מהעבירות המפורטות באישומים הראשון והשני נע בין 10 ל- 21 חודשי מאסר ובאישום השלישי בין 8 ל- 18 חודשי מאסר.
8. כאמור, הנאשם הורשע בביצוע שמונה עבירות לאורך כשנתיים ואילו בוצעו בשלושה קטינים. וברגיל, היה מקום לחטיל עליו עונש מאסר משמעותי שיביא לידו בנטוי הן את חומרתם חיתרה של מעשיו והן את הישנותם.
9. יחד עם זאת, מצאתי לנכון להיעתר לבקשת הצדדים ולחטיל עליו עונש של מאסר שניתן יהיה לרצותו בעבודות שירות, וזאת לנוכח שיקולי שיקום כפי שמורה סעיף 140 לחוק העונשין. כאמור, הנאשם מצוי מעל שנה וחצי בהליך שיקומי הכולל הן הליך טיפולי והן טיפול תרופתי, דבר שהביא לחפחתת רמת המסוכנות המינית הנשקפת ממנו והעמידה על רמת מסוכנות בינונית. בייחוד, יש לשים את הדגש להערכת שירות המבחן כי קטיעת החליך הטיפולי תביא לרגרסיה ומטבע הדברים, יהיה בה כדי להגביר שוב את הסכנה ואת רמת הסיכון הנשקפת מהנאשם. לנוכח החתקדמות המשתקפת הן בתסקירי שירות המבחן והן בחוות הדעת של המרכז להערכת מסוכנות ובהינתן העובדה כי בנוסף לפיקוח שירות המבחן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 7094-08-12 מדינת ישראל נ' לוי

על הנאשם מזה כשנה וחצי, יהיה הנאשם נתון בפיקוח למשך שלוש שנים נוספות, תוך מעקב צמוד וקפדני אחר החליך הטיפולי ומידת היענותו של הנאשם לתנאי החליך, נמצא כי האינטרס הציבורי ייצא נשכר בהעדפת שיקולי השיקום על שיקולי הגמול בעניינו של הנאשם ובנסיבותיו.

10. לאור האמור לעיל, אני דן הנאשם לעונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר חניתנים לריצוי בעבודות שירות. מתוך תקופה זו לא תנוכה תקופת מעצרו של הנאשם בגין החליכים בתיק זה. תחילת עבודות השירות תהיה ביום 28.4.2015 בחברה "קדישא" כפר סבא, רחוב הכרמל 57 כפר סבא. הנאשם יתייבב במפקדת מחוז מרכז היחידה לעבודות שירות ברמלה לצורך תחילת ביצוע עבודות השירות הנאשם מוזחר כי עליו לקיים את תנאי עבודות השירות כלשונן, אחרת יבוטלו עבודות השירות ויצטרך לרצות את עונש המאסר מאחורי סורג וברית.
 - ב. 18 חודשי מאסר על תנאי ותנאי הוא כי במשך תקופה של שלוש שנים לא יעבור הנאשם עבירה מופנה יי סימן ה לחוק העונשין.
 - ג. אני מעמיד את הנאשם בפיקוח שירות המבחן לתקופה של שלוש שנים. שירות המבחן ידווח לבית המשפט על יעוץ תקופתי מדי 6 חודשים.
 - ד. פיצוי בסך 30,000 ש"ח מתוכם 20,000 ש"ח לקטין נ.צ., 8,000 ש"ח לקטין י.ג., 2,000 ש"ח לקטין א.א.
- הפיצוי ישולם בעשרה תשלומים שווים ורציפים של 3,000 ש"ח כל אחד תחל מיום 1.11.15 ובכל 1 בחודש שלאחריו חלוקת הפיצויים בין הקטינים הנפגעים תיעשה באופן יחסי לסכום שנפסק לכל אחד מהם.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון

ניתן חיום, ח' אייר תשע"ח, 27 אפריל 2015, בנוכחות הצדדים.

ג'ורג' קרא, שופט, סגן נשיאה